

TAFSIR AV Kapitel 82, al-Infitar ~ Sönderslitandet

Kapitel 82 – Al-Infitar: Himlens sönderslitande och människans räkenkap

Kapitel 82, al-Infitar ~ Sönderslitandet

Beskrivning: En beskrivning av Domedagens våldsamma början, människans otacksamhet och vägran att acceptera den yttersta Dagens oundviklighet, samt verkligheten av det slutliga utfallet.

Inledning

Detta korta kapitel med nitton verser uppenbarades i Mecka och har fått sitt namn från ordet i den första versen, *infitarat*, som betyder att slitas eller klyvas sönder. Kapitel 81 uppenbarades ungefär samtidigt och båda kapitlen är nära förbundna. Deras ämne är likartat och tillsammans ger de en mycket tydlig vision av den yttersta Dagen. Meckanska kapitel tenderar att fokusera på islams grunder, främst Guds Enhet och Domedagens oundviklighet. Detta kapitel behandlar därför människans otacksamhet och hennes vägran att erkänna Domedagen.

Verserna 1-3 - En mäktig händelse

På Domedagen ska himlen slitas sönder, stjärnorna kastas ut över universum och haven bryta fram som om en dammvägg hade brustit. En våldsamt förändring ska ödelägga universum, och det perfekta system som Gud har satt på plats ska inte längre fungera. Hur denna kraftiga omvälvning exakt kommer att ske är endast känt av Gud, men vi kan använda vår kunskap om universum för att föreställa oss scenarier, vart och ett mer skrämmande än det andra. Om haven exploderar kan det betyda att de reduceras till sina beståndsdelar syre och väte. I gasform skulle detta vara en fruktansvärd explosion, mer destruktiv än de kärnvapen vi fruktar idag. Haven skulle sättas i brand, som beskrivs i det föregående kapitlet. Det vi trodde var permanent kommer inte längre att existera i någon form vi känner eller kan föreställa oss.

Verserna 4-5 - Uppståndelsen

Gravarna ska vändas ut och in, innehållet blottas och sprids omkring. Detta kan vara en följd av den omvälvning som nämns i de tre första verserna eller en separat händelse. Människorna kastas ut ur sina gravar, uppväckta för att stå upp och möta den utlovade räkenskapen. Varje själ ska konfronteras med vad den har gjort och vad den har försummat. Denna omvälvning är inte slutet på saken, för vissa ska möta konsekvenser ännu mer skrämmande än de händelser som just har inträffat.

Verserna 6-8 - En underbar skapelse

Gud tillrättavisar människan och frågar vad det är som lockar henne bort från Honom. Gud påminner henne om att det var Han som skapade henne, formade henne och gav henne proportioner. Vad är det, frågar Gud, som hindrar dig från att uppfylla dina skyldigheter mot Honom? Han har varit nådig och generös mot dig, upphöjt dig över all skapelse. Gud har sammansatt människan och noggrant balanserat de fysiska, mentala och andliga aspekterna. Människor borde begrunda sina underbara kroppar och sinnen, och detta borde i sig få dem att visa tacksamhet och respekt mot Gud.

Verserna 9-12 - Änglar som nedtecknar

Istället för att begrunda den generositet Gud har visat genom att skapa dig, ägnar du din tid åt att förneka Uppståndelsen. Om du tänkte på vad Gud redan har skapat, skulle du inte tvivla på att Han lätt kan förstöra sitt verk och återuppväcka det igen. Du förnekar Domedagen men du kommer sannerligen att möta den. Det finns väktare som vakar över dig, och allt du gör i detta liv kommer att räknas och nedtecknas. Ingenting ska lämnas ute av de ädla änglarna som följer dig dag och natt.

Verserna 13-16 - Rättfärdig eller ond?

De rättfärdiga ska leva i salighetens trädgårdar medan de onda ska brinna i Elden. Slutet är säkert. Den rättfärdige, han eller hon som konsekvent gör goda gärningar av alla slag, ska få ett gott slut, lycklig salighet. I kontrast ska de som är fräcka och förmätna finna sig själva i Helvetet. Det är lönen för ondskan. Alla ska gå in i sin boning på Domedagen. Varje persons öde har fastställts utifrån de ädla änglarnas nedteckningar. Ingen kan undkomma sitt bestämda öde, inte ens för en liten stund.

Verserna 17-19 - Konsekvenser

Gud ställer den retoriska frågan: vad är det som kan få dig att förstå vad Domedagen är? Och för att betona upprepar Han frågan en andra gång. Denna retoriska stil används ofta i Koranen. Den antyder att ämnet som diskuteras är mycket svårt att förstå för dem som inte tänker, begrundar och söker mening i Guds tecken. Gud frågar hur Han kan få dig att förstå, vad mer Han kan säga för att övertyga dig om att denna värld inte är till för lek och nöjen. Allt du gör har konsekvenser i detta liv och i nästa.

Som om Han ville ge varje människa en sista chans säger Gud att Domedagen är en dag då ingen människa kan hjälpa en annan. Du kan inte söka hjälp hos din familj; du kan endast förlita dig på de ädla änglarnas nedteckningar. Domedagen är något du inte kan ignorera; det är endast de okunniga och högmodiga som försöker göra det. Här ger Gud alla en levande beskrivning av vad som ska hända. Ändra dina vägar innan det är för sent, för på den Dagen står alla ensamma och det är Gud som

råder, all makt är hos Honom. Kapitlet avslutas och lämnar läsaren med en känsla av fruktan och förväntan.

[KAPITEL 82](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 83, al-Mutaffifin ~ De som bedrar i mått och vikt](#)

[TAFSIR AV Kapitel 81, at-Takweer ~ Inhöljs i mörker](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)